

Finform

#4

CHALMERS ENDA FYSIKSEKTIONSTIDNING 00/01

**RESTAURANTE PIZZERIA
PEPPERONI**

LUNCH

SERVERAS VARDAGAR 11 - 15

- ❖ VALFRI PIZZA Nr. 1 - 50
- ❖ KEBABRULLE
- ❖ VALFRI SALLAD
- ❖ LASAGNE
- ❖ VALFRI PASTA

45.-

Inkl. DRICKA - SALLAD BRÖD - SMÖR

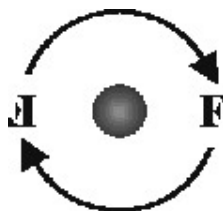
tel. 202871

39.-

**ALLA
LUNCH RÄTTER
FÖR
AVHÄMTNING
Exkl. Dricka**

VÄLKOMMEN !

Forum för Teknisk Fysik - Din alumniförening

Din alumniförening, Forum för Teknisk Fysik (**FF**), kan vara till nytta även under Din teknologtid!
Vill Du få kontakt med F-are av alla årgångar, verksamma inom såväl näringsliv som den akademiska världen? Använd vår databas tillgänglig via vår hemsida:

<http://fy.chalmers.se/forum/>

Söker Du examens- eller praktikarbete? Prata med en kontaktperson på ditt drömföretag!

CHEFSREDAKTÖR & ANSVARIG UTGIVARE

Mattias Pettersson
f98mape@dd.chalmers.se
0739 - 41 42 14

EKONOMI

Jonas Sunryd
f99josu@dd.chalmers.se

REDAKTION

Mattias Pettersson
f98mape@dd.chalmers.se
Erik Arvedson
f99erar@dd.chalmers.se
Jonas Sunryd
f99josu@dd.chalmers.se
Cecilia Ivarsson
f98ceiv@dd.chalmers.se
Niklas Björnberg
f98nibj@dd.chalmers.se
Johannes Öhlin
f99jooh@dd.chalmers.se
Sigrid Hammarquist
siggis@dd.chalmers.se

LAYOUT

Erik Arvedson
f99erar@dd.chalmers.se

ANNONSER

Sigrid Hammarquist
siggis@dd.chalmers.se

POSTADRESS

Finform
F-Teknologisektionen,
Focus,CTH
Kemigården 1
412 96 GBG

E-POST & WEBB

finform@dd.chalmers.se
www.dd.chalmers.se/~finform

FRAMSIDAN

illustrationer av Camilla Häggman

TRYCK

Teknolog Tryck AB

Finform är Chalmers F-teknologers egen tidning. Åsikter och värderingar som uttrycks i en artikel är artikelförfattarens egna och speglar inte nödvändigtvis inställningen hos redaktionen eller sektionens medlemmar.

För icke beställt material ansvaras ej. Redaktionen förbehåller sig rätten att redigera insänt material.

Eftertryck är förbjudet utan skriftligt tillstånd ifrån redaktionen.

Ledare

P

För sista gången ikläder jag mig nu rollen som chefredaktör för Finform och levererar en ledare till er. Detta nummer av tidningen skiljer sig lite utseendemässigt från de ni har vant er vid att få se från årets redaktion. Huvudorsaken är helt enkelt att vi varit lite sämre på att dra in annonsintäkter än vad vi varit på att åstadkomma en bra tidning. Jag hoppas dock att ni kommer att finna tillfredsställelse även med detta nummer som innehållsmässigt ska hålla samma höga kvalitet som tidigare. Nytt från och med nu är även att alla lärare och annan personal som är inblandade i utbildningen kommer att få ett exemplar. Jag tror att även ni kan hitta något intressant i tidningen och få en inblick i hur livet ser ut ur ett studentperspektiv.

Vid den tidpunkt ni läser detta har jag inte bara hunnit lämna min plats som chefredaktör till min efterträdare, jag har även hunnit lämna både Chalmers och landet för en tid. Jag befinner mig i Kosovo för att göra det som här hemifrån betraktat känns som det svåraste, intressantaste och viktigaste jag gjort hittills (kvanten får ursäkta...). Att ansvara för en grupp människor under förhållanden där ett miss-tag får verkliga konsekvenser har tagit lite tid att anpassa sig till. Förutsättningarna för tillvaron i ett samhälle där nästan inget fungerar som det ska är ganska väsensskilda från dem vid en svensk högskola.

Varför då göra ett studieupphåll för att åka till Kosovo? Jag har många svar på den frågan. Kanske för att det är ett område och en situation man aldrig kommer i hemma i Sverige. Kanske för att se vad ledarskap är när det inte är ett hippt inslag i I-sektionens kursutbud och hur jag klarar det. Kanske för att jag har en intressant och tekniskt inriktad tjänst. Men förmodligen mest för att det gör lite nytta. För att det ska finnas en möjlighet att lösa en mycket gammal konflikt och visa att det går att finna andra vägar. För att jag tror att jag kan betyda något lite för ett stabilt och rättvist Balkan. Förmodligen inte i morgon och inte nästa år men kanske om någon generation.

När ni nu går ut i sommaren och förvandlas från chalmerister till praktikanter, glass-försäljare, backpackers och annat, hoppas jag ni är nöjda med de Finform som vi i redaktionen levererat under året. Jag hoppas även nästa års redaktion fortsätter göra ett bra arbete med att skapa en intressant och snygg sektionstidning. På mitt schema står närmast andra saker men i november är jag tillbaka för att fortsätta utbildningen. Tills dess - lev lugnt! ■

Mattias Johansson

Ordförandeord

Kära medlemmar, F-teknologer!

Min tid som ordförande för den stolta Fysikteknologsektionen vid Chalmers Tekniska högskola börjar gå mot sitt slut, och det är dags att tacka för mig. När jag ser tillbaka på året som varit så kan jag konstatera att det har varit ett år av förändring, ett år av förnyelse. Vår organisation har ställts inför nya utmaningar, nya problem och svårigheter att lösa. Vi har gjort och påbörjat många bra saker, vi har identifierat sådant som ska åtgärdas. Nu behöver vi er hjälp att fortsätta det viktiga arbetet, att stödja den nya styrelsen i deras framtida arbete. Du kan göra mycket, du spelar roll, tillsammans kan vi åstadkomma mycket mer än vad vi tror är möjligt. Vi måste engagera oss! Vi måste ta till oss vad som sker! Vi kan påverka!

Styrelsen 2001/2002 har gjort en del som du som teknolog har blivit påverkad av. Vi har förbättrad automatservicen för er som befinner er i Origobyggnaden. Numera har vi nya automater i gamla djungeldata utanför GD-salen, vi har nya automater utanför biblioteket högst upp i trapphuset och vi har en ny anläggning i autofocus. Under den senaste månaden så har även köket i vår sektionslokal fått sig en rejäl renovering. Jag hoppas alla är nöjda med förnyelsen.

Lokalfrågorna är en av de saker vi arbetat en hel del med i år. Vi har fått igenom en del, men det återstår fortfarande många saker att ordna. Studieplatser är fortfarande en stor bristvara för Fysikstuderande. Vi som har störst behov av studieplatser bland civilingenjörsstuderande har idag sämst miljö på Chalmers. Vi har också ett stort behov av lunchplatser och sektionslokaler. Våra lokaler är brandklassade för 60 personer, vi är ungefär 500 som är medlemmar i Fysikteknologsektionen. Det kan vi inte acceptera! Vi behöver större, bättre och trevligare lokaler.

Frågan är bara när de som bestämmer på Chalmers är villiga att satsa på oss. Jag och många andra tror att miljön har stor betydelse för hur man trivs och lyckas med studierna. Fysikteknologsektionen kommer fortsätta kämpa för bättre lokaler. Det måste göras något snart!

Det har också hänt väldigt mycket när det gäller själva utbildningen. LKF har bytt namn till FIR (F:s ingenjörsråd) och vi har en ny vicedekanus. Det finns många ideer kring hur Teknisk Fysik ska se ut i framtiden och det kommer bli mycket olika seminarier och arbetsgrupper i höst. Den nya styrelsen och vår nyvalda studienämnd kommer arbeta mycket med detta i höst.

Jag vill som sagt passa på att tacka för mig och lämna över till nästa ordförande och nästa styrelse. Styrelsen 2001-2002 består av Ordförande Erik Halvordsson, Vice ordförande Jens Andersson, Kassör Magnus Jonson, Sekreterare Per Jacobsson samt Elisabeth Tengborn, Charlotte Rosslind, Amanda Lindeman, Jens Samuelsson och Staffan Sahlin. Jag kommer finnas tillgänglig som Ordförande Emeritus, men jag lämnar över ansvaret till den nya styrelsen och vill bara säga till dem: Lycka till! Jag vill också uppmana er F-teknologer att ta en mer aktiv roll i vad som händer och sker. Du behövs! Du är en del av Fysikteknologsektionen! Vi som är engagerade i olika kommittéer arbetar för alla F-teknologers bästa. Glöm inte bort det!

Tack för mig! Se nu till att ha en riktigt bra sommar!

Med vänliga hälsningar

Er ordförande
Mattias Johansson

innehåll

<u>ledare</u> p är borta	<u>3</u>
	<u>4</u> <u>ordförandeord</u> sista ordet från sektionens ordförande
<u>följa ettan</u> ettorna skriver själva	<u>6</u>
	<u>9</u> <u>filosofi i sin utsträckning</u> jonas har läst satslogik
<u>f:are bäst i sverige</u> vinnarna i teknik-sm	<u>10</u>
	<u>12</u> <u>f-expo</u> f:s första arbetsmarknadsdag
<u>var det bättre förr?</u> sektionsmötena var längre i alla fall...	<u>16</u>
	<u>17</u> <u>ett nytt kårhus</u> utopi i ny miljö
<u>dumvästen och gårdvar</u> en modern rödluvan	<u>18</u>
	<u>19</u> <u>dryga ut studiemedlet</u> varför har ingen tänkt på det förut?
<u>usa</u> drömmarnas land eller en vanlig arbetsplats?	<u>20</u>
	<u>23</u> <u>des(illusion)</u> alla trivs inte lika bra utomlands...
<u>politik på f</u> oväntat eller?	<u>24</u>
	<u>26</u> <u>kursutvärderingar</u> hur gick det?
<u>kpk</u> prisvärd kurslitteratur?	<u>27</u>
	<u>30</u> <u>bevingade ord</u> finform hör allt
<u>din egen sida</u> fyll i själv	<u>31</u>

AMANDA

Jag var inte nervös när jag gick upp mot Götaplatsen för att börja på Chalmers. Det var inte riktigt lika spännande som första gången man började skolan vid sju års ålder. Men det är klart, trettonde gången borde ett upprop inte locka lika mycket.

Jag var inte nervös när jag gick upp mot Götaplatsen för att börja på Chalmers. Det var inte riktigt lika spännande som första gången man började skolan vid sju års ålder. Men det är klart, trettonde gången borde ett upprop inte locka lika mycket. Att vi sedan spenderade de närmsta timmarna i kongresshallen på mässan, som bara påminde mig om gymnasiet eftersom vi hade vår studentavslutning i samma lokal, gjorde mig inte direkt mer entusiastisk. Men det blev bättre...

Jag hade inga större förhoppningar inför nollningen. Det lilla jag hade sett från tidigare år av plaskande i fontäner och diverse pinsamma uppvisningar på stan lockade inte helt enkelt. Det är vid sådana tillfällen man är glad att man har fel. För fel hade jag. Nollningen var jätterolig och de andra blev bara lite sura på mig när jag vägrade att kliva i Poseidons lilla pöl. Mitt enda problem var nog tiden. Nyss hemkommen från Spanien blev det svårt att hinna med både de gamla vännerna och nollning, men det var det värt.

Tiden sprang iväg och innan man visste ordet av var det dags att tentaplugga. Det var nog först då jag började få riktig koll på kaffe-utbudet på Chalmers. Det gäller att veta vart man bör gå och vad man bör undvika. Trots denna kunskap har det väl gått lite si och så med tentorna så jag vill helst inte tänka på hur det kunde gått annars. Hur många tentor skulle förresten inte underkännas utan detta studenternas svarta guld?

Men Chalmers handlar ju som tur är inte bara om plugg och koffeinkickar. Redan under hösten gick jag med i BEST (Board of European Students of Technology), en av de internationella kårkommittéerna. Det har jag inte ångrat. Jag har redan hunnit skaffa mig vänner lite här och där i Europa och mer lär det bli. Näst i tur var CBC för att flyga luftballong låter ju skoj. Jag har visserligen inte varit uppe i luften än, men om jag engagerar mig lite mer så ska det snart vara ordnat... Sista raden av föreningar är F6 och det är väl lite tidigt att säga något om det än men det ska bli kul, det har jag bestämt mig för. Jag har också bestämt mig för att ta det lugnt med fler föreningar. Inte för att jag inte vill, det är bara det att jag har hört att man behöver plugga också...

Nu när jag blivit nästan ett år visare och ser tillbaka på mitt första år på Chalmers så får jag erkänna att jag hade lite förutfattade meningar. Det var inte bara nollningen utan egentligen allt som Chalmers innebär som jag hade mindre höga tankar om. Det finns mycket som är dåligt, det tycker jag fortfarande, men det finns mycket bra också och det gäller att utnyttja det. Matte i alla ära, men är det allt man vill se när man tänker tillbaka på sin studietid? De här åren ska vara några av de bästa i livet och det gäller att jobba på det! ■

ANDERS

– Jag känner mig positiv idag, förklarar Anders och spricker upp i ett stort leende, som inte ens rubbas av frågor kring hur det gått med tentorna. Tydligt har inte Anders någon omtenta, och enligt utsago går det ”så stabilt så det finns inte”.

Jaha, då var det återigen dags för en uppdatering i fallet Anders Lööf. Som ni kanske minns började Anders ettan nu i höst och har sedan dess förekommit på Finforms sidor ett antal gånger. Emedan vår ”chefredaktör” (som vanligen brukar skriva om våra kära ettor) färdats till fjärran land som en fredens lilla ängel har det därför fallit på undertecknads lott att ge er den allra senaste informationen om Anders’ fortsatta öden och äventyr.

En fredagseftermiddag just innan påsklovet träffar jag Anders i NollK:s lilla krypin bredvid Snusket. Avnjutande de sköna tonerna från Cradle of Filth:s senaste album går jag direkt till angrepp och frågar mitt intervjuoffer hur det känns nu efter att han gått på F nästan ett år.

– Det känns kalas! Nä, men... det är fan stabilt! svarar Anders och fortsätter prata om hur bra allt är. Jag frågar vad det är för fel på honom.

– Jag känner mig positiv idag, förklarar Anders och spricker upp i ett stort leende, som inte ens rubbas av frågor kring hur det gått med tentorna. Tydligt har inte Anders någon omtenta, och enligt utsago går det ”så stabilt så det finns inte”. Läsperiod 3 gick bättre än han väntat sig.

– Det gick upp ett ljus tre dagar innan tentan!

Något mindre entusiastisk låter han tyvärr dock då fester och dylika arrangemang förs på tal.

– Läsperiod 3 kändes som en mellanperiod i livet. I alla fall när det gäller fester.

För att råda bot på detta har nu Anders beslutat sig för att bygga Cortege, blivit phadderchef och även aspat F6.

Emedan detta är vårt sista nummer av Finform och därmed även den sista gång vi möter Anders på detta sätt passar jag på att fråga lite kring hur han ser på sitt år på F. Har skolan motsvarat hans förväntningar?

– Både ja och nej. Det känns lite taffligt att en högstatusskola ska ha så dåligt med resurser att det dras in på föreläsningar och sånt. Det känns konstigt. Fast jag hade inga specifika förväntningar innan jag kom hit.

När jag frågar om vad som varit roligast under hans år på F sitter han tyst en lång stund. Till slut säger han dock ”vet inte...” lite tveksamt, och fortsätter efter en stunds ytterligare betänketid:

– Man har haft kul med de kompisar man lärt känna.

Något som varit tråkigt kan han heller inte erinra sig utan tankemöda.

– Vet inte. Jag tänker inte så mycket på vad som är tråkigt och så. Jag försöker ta tag i saker istället och göra dem.

Med en dylik inställning torde det mesta gå bra, resonerar jag och frågar försynt om Anders tänkt gå kvar på Chalmers.

– Ja, i alla fall ett år till, det tror jag, säger Anders säkert. ■

MAGNUS

Dessvärre har pluggandet tagit alldeles för mycket tid, vilket inneburit att jag alldeles för sällan fått chansen att lämna Chalmersområdet och ta mig till andra delar av staden som enligt ryktet existerar någonstans där ute i etern. Det lilla jag hunnit uppleva har iallafall varit schysst.

Nu går mitt första år på Chalmers mot sitt slut och jag sitter och begrundar vad som hänt under året. Mina tankar går tillbaka till den allra första dagen, den dag då jag blev chalmérist för första gången. Det var något speciellt med det, något stort och viktigt. Ett första stapplande steg i den riktning i vilken min framtid löper. Det tog mig sedan inte särskilt många steg att inse att studierna var minst lika krävande som jag hade fått berättat för mig.

Det kändes ändå som jag ganska snabbt fick in en hyfsat bra pluggrytm. De båda duggorna bekräftade också detta och jag kunde med spänd förväntan se fram emot mina första tentor. Efter visst panikpluggande den sista veckan klarades tentorna av utan några större problem. Läsperiod två fortsatte sedan i samma tempo och även dessa tentor passerades med åtminstone lite marginal.

Efter en månads jullov, tillbringat utan minsta tillstymmelse till studier, förväntade jag mig att batterierna var laddade och att jag var redo för ännu en hård termin. Då kom kraschen. Jag märkte ganska snart att det mesta kändes annorlunda. Vad jag än försökte mig på så kändes det bara svårt, jobbigt, slitsamt och hur desperat jag än sökte kunde jag inte hitta den minsta gnutta motivation. Jag hade aldrig tidigare varit med om något liknande. Den maskin i mig som dittills satt sig ner och gjort sitt bästa för att lösa de uppgifter den ställts inför, vägrade helt plötsligt göra sitt jobb! Det blev några mycket slitsamma veckor som inledde min första

vårtermin på F. Studieresultaten blev naturligtvis också därefter. Flervariabelanalysen klarade jag med ett nödrop men mekaniken gick fullständigt åt skogen.

Sakteliga har dock motivationen smugit sig tillbaka. Stor anledning till detta är läsperiod fyra:s mattekurs (lana). Det är den absolut roligaste mattekursen jag läst. Förmodligen mycket tack vare utmärkt föreläsare och kanonbra övningsledare.

Trots vissa bakslag med studierna trivs jag alldeles utmärkt i Göteborg. Dessvärre har pluggandet tagit alldeles för mycket tid, vilket inneburit att jag alldeles för sällan fått chansen att lämna Chalmersområdet och ta mig till andra delar av staden som enligt ryktet existerar någonstans där ute i etern. Det lilla jag hunnit uppleva har iallafall varit schysst. Har dessutom hittat ett ställe att spela volleyboll på vilket är suverän avkoppling från pluggandet. När jag tänker tillbaka inser jag att det trots allt hänt mycket kul och att jag är ganska nöjd med året som gått.

Gång på gång återkommer jag dock till samma fråga i mina tankar. Valde jag rätt? Valde jag verkligen rätt utbildning? Vad hade hänt om jag valt en mindre krävande utbildning, där mindre hårt slit behövts och jag kunnat ha betydligt mer fritid? Skulle kanske ändå kunna få ett mycket bra jobb med nästan lika bra lön. Tog jag verkligen rätt beslut? Tja, det kommer jag nog aldrig få svar på, men det är svårt att sluta fundera. ■

Vad finns det för bra alternativ när det gäller att läsa in lite humaniora som komplement till F. Jonas har kollat läget en termin på Filosofen på GU.

Lite komiskt är det när jag sätter mig ner i klassrummet – en klasskamrat från F och en som hoppade av förra året, möter mig i trappan. Tillsammans skall vi under våren läsa kursblocket teoretisk filosofi. Den första dagen var frustrerande. Med studierektorns anti-predikan, som var således kul, fick vi höra att institutionens datorer, kopieringsmaskiner endast fick användas av doktorander och böckerna i dess bibliotek ej fick lånas hem. Detta tal fick mig mer eller mindre att ifrågasätta mitt beslut att läsa filosofi, men skam den som ger sig. Veckorna har nu gått och i ryggen har jag nu tio högskolepoäng av logik, semantik och klassiska problem. De kurser som jag nämnt är alla introduktionskurser som skall vara generella och vara ett stöd för fortsatt filosofifläsning. Så vad är det då man läser och vad läser jag nu?

Det som slagit mig mest är faktiskt vilket försprång man har av att ha naturkunskap i ryggen. Med naturkunskap så menar jag den kunskapen som man får genom att läsa här på F. De filosofiska frågor som uppenbarar sig handlar oftast om tid och rum, om vetenskapens berättigande och sanning.

Klassiska Problem är en t ex en kurs som behandlar de viktigaste västerländska filosoferna från Thales (600 f. Kr.) fram till Kant (1700-tal). Kursen kan ses som en allmänt rolig och fascinerande kurs. Speciellt eftersom det finns tider där diskussion står på schemat. Det är ju inte speciellt ofta man får sätta sig ner och diskutera sådana här frågor. För oftast när dessa tas upp, så är det i fel umgänge. Lärarika och kanske viktiga frågor var de som behandlade tiden och rummet. Mycket fascinerade material finns nämligen skrivet. Det finns en sak som slår mig under denna kurs och det är faktiskt avsaknaden av andra filosofer än de västerländska. Visst kursen baseras på dem, men det intressanta är faktiskt att vi inte vet mycket om de österländska filosoferna. Vissa filosofer efter Kant tar mer vid det österländska i sin filosofi, men avsaknaden är stor på de tidigare. Den största missen ligger kanske på att ingen kunde eller ville översätta t ex de arabiska texterna.

De andra kurserna, semantik och logik, hade gemensamt tentatillfälle, men jag uppfattade inte riktigt det som krävande. En annan intressant sak är det att man får välja ett urval av 3 frågor av totalt 5 frågor. Kanske applicerbart på Chalmers?! Det som jag tycker var väsentligt för fortsatt läsning var faktiskt semantiken. Om jag skall hålla mig kortfattad så handlade den om facktermer vanliga när det gäller analyser av filosofer. Den innehöll också metodik för analys av filosofiska resonemang. Detta följde logikkursen upp med logiska resonemang, både när det gäller satslogik och predikatlogik. Jag tyckte faktiskt att satslogiken gjorde att jag hade lättare för att läsa matematiska bevis och om nu så är fallet så är det ju bra för framtiden! Dock så föll inte predikatlogiken mig i smaken.

Det som jag nu läser eller snarare sitter och skriver en hemtenta är "Icke-analytisk filosofi" (1800-talet och framåt). Filosofer som vi studerar är bla Kant, Hegel, Shopenhauer, Bergson, Marx, Sartre.. Denna kursen är helt klart svårare än de föregående det vill jag lova, men samtidigt är det nu den riktiga filosofin kommer. Det är nu vi skall analysera filosofer och kritiskt granska deras texter och resonemang. På samma sätt kommer nästa fempoängskurs vara utformad, då vi läser "Analytisk filosofi". Denna kurs kommer dock att ha en skriftlig tenta precis som vanligt. Ett lite udda inslag är att vi kommer bli att ha kurslitteratur på danska.

Jag rekommenderar starkt teoretisk filosofi för dem som vill läsa lite humaniora vid sidan om och gillar att sitta och diskutera. Det är en bra kurs att ha i ryggen för det fortsatta livet. Det finns dock en nackdel. Ett visst växande intresse att gå i bokantikvariat och leta böcker har påvisats? ■

F-are bäst i Sverige!

text | Niklas Björnberg
bild | Niklas Björnberg

När årets svenska mästerskap i teknik avgjordes var det teknologer från F på Chalmers som tog hem det åtråvärda förstapriset.

Under den senaste tiden har Johan Stäring, Johanna Wright och Pär Arvidsson varit föremål för många gratulationer och lyckönskningar. Skälet till detta är att de den femte april i år vann den rikstäckande tävling i teknik som arrangeras av ett antal företag i samarbete med de tekniska högskolorna. Av de från början omkring 80 olika lag som kämpade om förstaplatsen var det Johan & c/o som nådde längst. Deras vinst har blivit mycket uppmärksammas, och de har figurerat i bland annat tidningen Ny Teknik. Som gräddes på moset har de nu även fått bli intervjuade av Finform (host host).

Gamla rävar

Redan förra året var Johan och Pär med i Teknik-SM. De tyckte att det var kul, och beslöt sig för att medverka även i år. De frågade då Johanna om hon ville vara med, och det ville hon. Det första tävlingsmomentet var en tävling på Internet, som utfördes samtidigt av alla anmälda lag i hela Sverige. Frågorna i denna uttagningsomgång bestod av mycket rena kunskapsfrågor; antingen kunde man eller så kunde man inte. Man kunde dock söka efter information på olika platser. – Man hade god hjälp av Internet, och exempelvis SCB:s databaser, berättar Johan.

Jobbar på golvet

Efter uttagningen var det så dags för semifinal. Av de ursprungliga 80 lagen återstod nu endast 11. – Semifinalen var lite mer praktisk, förklarar Johanna. En

av uppgifterna var att bygga ett pappersflygplan med två meters vingbredd som skulle flyga så långt och rakt som möjligt. Våra hjälpmedel bestod av A4-papper, tio gem och oändligt mycket lim. Förutom denna konstruktionsuppgift skulle laget även rätta lite som var fel i ett Javaprogram, och utföra bildbehandling med hjälp av Matlab. Under det senare av dessa moment använde sig våra hjältar av diskret Fouriertransform! Vid sidan av dessa uppgifter fanns dessutom en räkneuppgift som hade med ett fiktivt företags ekonomi att göra.

– Som en sista uppgift skulle vi bestämma parametrar för att följa ett flygande objekts bana. Det gick tyvärr inte så bra, avslöjar Pär.

I final!

Efter semifinalen var Johanna, Pär och Johan inte riktigt säkra på om de gått vidare. Dock visade det sig så klart att de hade det, och de ställdes nu inför uppgiften att bygga en legorobot som skulle klara av vissa uppgifter. Roboten skulle byggas av lego från speciella "LEGO MINDSTORMS"-lådor som de tre återstående lagen fått utdelade. Kort beskrivet skulle roboten klara av att ta sig fram längs en bana och plocka upp små "depåer" (som enligt uppgiftsscenarioet innehöll mat åt kapten Robert Falcon Scott, den tråkigt nog fatalt misslyckade polarfararen). Vidare skulle detta ske på så kort tid som möjligt, och en del speciella uppdrag som kunde ge extrapoäng fanns att utföra. Inför denna uppgift hade laget nytta av att Johan läst kursen Autonomous Agents, där man bygger robotar i lego. En del av den programmering de använde sig av för att få roboten att gå dit de ville fanns i princip redan klar.

Jeopardy

Det var dock inte bara robotracet som kunde ge poäng i finalen. Innan det var dags att visa upp sina byggen var det tre andra delmoment som skulle klaras av. Först var det ett slags teknikrebusar som skulle svaras på i bästa Jeopardystil.

– Vi stod vid en monitor som det kom upp rebusar på. Det lag som först tryckte på en knapp fick svara. Svarade man fel fick något annat lag chansen att svara. Det var ganska mycket grundämnen, enheter och prefix och sådant i rebusarna. "Vismut + lan + Sn" blev exempelvis "Bilantenn", berättar Johan. Efter rebusarna blev det 3 stycken kluriga sportfrågor. En av frågorna var exempelvis hur mycket längre man kunde hoppat tresteg i Mexico City än i Berlin. I det tredje momentet skulle lagen titta på gamla journalfilmer, som handlade om olika uppfinnare, och vilka företag och produkter dessa givit upphov till. Ett exempel är "von Platen - electrolux - kylskåp".

Till slut

Då de inledande momenten klarats av var det så äntligen dags för robotarna att visa vad de gick för. Inför denna del ledde våra fina F-are med 6 respektive 2,5 poäng över sina konkurrenter, som var lag från Blekinge och Linköping. Robotarna var dock väldigt utslagsgivande, och inget var ännu säkert. Dessutom hade det visat sig under testkörningen av banan att även om Johannas, Pärs och Johans robot körde

maximalt bra så skulle Linköpings robot ändå få cirka 2 poäng mer om den gjorde en normal körning, eftersom Linköpingslaget byggt sin robot på ett för uppgiften mycket bra sätt.

– Den var jättebra, säger Pär. De hade använt nästan alla klossar!

Emedan det lag som hade minst poäng fick börja var det Blekinge som inledde tävlingen, och därefter var det Linköpings tur. Trevligt nog fick dock Linköpingslagets robot funktionsfel, och stannade under sitt försök att nå fram till målet. Vidare misslyckades roboten med att utföra ett av de specialuppdrag som fanns, vilket innebar att många fina poäng gick om intet.

– Vår robot gjorde allt bra, ler Johanna nöjt. Vi hade konstruerat den så att så den körde mycket snabbare än alla andra. Dessutom lyckades vi utföra det uppdrag Linköping misslyckades med.

Rymden

Ja, när krutröken lagt sig stod det alltså klart att det var några trevliga F-are från Chalmers som vunnit. Priset de nu får njuta av är en resa till USA och ett besök på Cape Canaveral, där de ska se på en rymduppskjutning om allt klaffar med väder och vind. Vidare får de besöka MIT:s Medialab. Ett vandringspris i form av en pokal får de också att ta hand om nu i ett år eller så. Vandringspriset får de överta från KTH, som vann tävlingen förra året.

– Ja, det känns verkligen otroligt skönt att det var de där jäkla 08-orna vi snodde priset från, säger inte Johan.

Pär fyller dessutom inte i med:

– Ha! Vi sopade banan med dom!

Johanna säger förstås inte heller:

– En av dom började gråta när jag sa att hans öron såg ut som sniglar!

Däremot tycker de att det var en trevlig stämning under tävlingen.

– Speciellt under finalen kändes det bra, tycker Johan. Vi hade ju träffat de andra lagen innan.

Och därmed tar vi adjö av våra hjältar för denna gång. ■

Fotnot: För den intresserade finns uppgifter och svar på www.tekniksm.nu. Information kring avancerade legobyggen hittas även på mindstorms.lego.com.

Fredrik Dahlborg, Markus Jansson, Jonatan Matsson, Ludvig Enlund arrangerade F-expo.

F-expo

text	Niklas & Cecilia
bild	Niklas & Erik

Den 21 mars ordnades för första gången en arbetsmarknadsdag på Teknisk Fysik, F-expo. Arrangemanget gick av stapeln i Mikroelektronikhuset MC2, i vilket foajé studenterna hade chans att träffa representanter från sammanlagt tolv olika företag och organisationer.

Vid montrarna stod företagens utsända redo att besvara ivriga frågor angående sommarjobb och examensarbeten. Gratis fika kunde även avnjutas under hela dagen. F-expo avslutades med en hejdundrande middag i GD-foajén för företagsrepresentanter och studenter.

Vid dagens början sökte Finform upp FARM (Arbetsmarknadsgruppen på Teknisk Fysik) som arrangerade F-expo, för att ställa några frågor. Herrarna i Farm var uppklädda till tänderna med kostym och slips dagen till ära.

Vad har ni för förväntningar?

– Vi hoppas att många teknologer kommer hit idag. Det är viktigt att F-expo blir lyckat för både studenterna och företagen, så att det kan upprepas nästa år. För oss är det viktigare att alla är nöjda med arrangemanget än att det blir lönsamt.

Varför behövs F-expo? Räcker det inte med CHARM-dagarna?

– Hit kommer företag som verkligen är intresserade av F-teknologer. På CHARM är inte alla företag det. Här får företagen chans att lära känna studenter på Teknisk Fysik.

Har ni lagt ned mycket arbete inför F-expo?

– Vi har jobbat sedan november med att kontakta företag och få dem att komma hit. Den sista veckan har vi jobbat heltid.

Har det varit svårt att få företag att komma hit?

– Ja, många företag var svåra att få hit. De känner inte till Teknisk Fysik så bra och vet inte riktigt vad vi som läser här är duktiga på. Många ville avvakta till nästa år, då de sett hur detta F-expo gått. Därför har de inte behövt betala så mycket för att komma hit. Dessutom ingår kalaset på kvällen som en extra bonus.

Mitel Semiconductors är ett företag som, enligt företagsrepresentant Stefan Andersson, sysslar med halvledare, optronik och "mer eller mindre allt".

Vad har ni för intresse av F:are då?

– Ja, vi söker ju folk från både E och F och även sådana med materialkunskaper.

Jaha... finns det möjlighet till sommarjobb eller exjobb?

– Praktik kan jag inte svar på om det finns just nu, men exjobb finns det platser lediga för.

Björn Andersson på **Gatespace** erbjuder dock både exjobb och praktik. Helst ska man då kunna Java, eftersom Gatespace tillverkar mjukvara för kontrollsystem av sk "intelligenta hem". Oss tekniska fysiker vill företaget ha därför att vi är mångsidiga, minsann...

Lotta var Accentures **FARM-värd**.

Utöver företagsrepresentanter med slipsar och teknologer med ryggsäckar sågs ett antal personer iklädda ljusblå skjortor bland montrarna. Det var inga mindre än FARM-värdarna vi spanat in. Vad hade de för uppgift under dagen? Finform tog en pratstund med Charlotta Persson, F98, som var FARM-värd.

Lotta berättade att FARM-värdarna hade till uppgift att finnas till hands för företagen samt hjälpa dem med montrar och utrustning under dagen. När väl montern stod uppställd och internetuppkopplingen fungerade kunde värdarna ta det ganska lugnt och glida runt bland montrarna.

Varje företag hade en FARM-värd, dessutom fanns två receptionister samt ett par it-värdar.

Fördelarna med att vara FARM-värd var enligt Lotta att få chans att knyta kontakt med ett företag samt den fina avslutningsmiddagen. Man fick i förväg ange vilken typ av företag man ville representera, elektronikföretag, konsultföretag osv (vilka f.ö. var de två dominerande typerna av företag under dagen, Finforms anmärkning), och sedan blev man tilldelad ett företag.

Lugnt och skönt, tycker teknologerna

Den stressfria atmosfären och fokuseringen på just F:are uppskattades av besökarna på årets F-expo. Större bredd bland företagen vore dock önskvärt.

I sann journalistisk anda har Finform givetvis pratat med ett antal teknologer för att få veta deras uppfattning om sektionens första arbetsmarknadsdag. Överlag verkar tillställningen ha upplevts som välorganiserad och som en möjlighet till bättre kontakt med företag. Emma Eriksson i F2 tyckte det kändes skönt med en dag som bara var för F:are.

– På CHARM känns det inte som om så många är intresserade av F:are.

Även David Lennartsson i ungefär F3 jämförde F-expo med CHARM och fann att det förra hade sina klara fördelar.

– CHARM är ju så stressigt. Här är det lättare att få kontakt med företagen i och med att det inte är lika mycket folk.

IT bra men inte bäst

Både Emma och David tyckte dock att bredden på företagen kunde ha varit större. De som fanns verkade främst inom elektronik- eller IT-branschen, vilket kändes lite begränsande.

– Det skulle varit roligt om det funnits fler forskningsintensiva företag med bara fysik, menade David. Emma å sin sida skulle ha velat prata med något bioteknikföretag.

Inspiration

Emedan Emma har några år kvar till sin examen var det mest sommarjobb hon var ute efter bland de företag som fanns. De flesta var dock intresserade av teknologer som snart är färdiga med sin utbildning. David, som befinner sig lite närmare arbetslivets ljuva rosengårdar, sökte förutom sommarjobb även inspiration till fyrens kursval och framtida sysselsättning.

– Jag har varit på Mitel och tittat en del bland annat.

Avslutningsmiddag

F-expo avslutades med en tre-rätters middag i GD-foajén. Alla företagens utsända samt FARM-värdarna var inbjudna. Då platserna ej fylldes helt av dessa gavs chansen att delta till ett antal teknologer och på så sätt lyckades en av Finforms redaktörer nästla sig in på festen. Sittningen toastades med fast hand av Göran Christiansson och hans bror Hugo, den tidigare känd av många F:are från provsitsen under nollningen.

Under det att maten och vinet som F6 serverade avnjöts fick studenterna chans att bekanta sig ytterligare med företagsrepresentanterna. Tyvärr var det inte så stor del av företagens utsända som valt att gå på middagen, varför teknologerna snällt fick samsas om dem som fanns. Under kvällen reste sig några av företagsrepresentanterna och sa väl valda ord för att ytterligare inspirera studenterna att söka sig till just deras företag efter avslutade studier. Lars Brink kontrade med ett par framföranden där han framhävde att alternativet att stanna kvar på Chalmers och doktorera inte heller var att förakta.

Slutligen tackades och applåderades FARM för sina stora insatser. Därefter öppnade baren och mingel tog vid. Stämningen var på topp och det var först när F6 menande tog fram skurhinken som de allra tappreste FARM-minglarna begav sig hemåt, förhoppningsvis med många bra tips om sommarjobb eller examensarbeten på fickan. ■

Deltagande företag

ABB	Ericsson
Accenture	Gatespace
Beijer Electronics	Mitel Semiconductor
Chalmers Careers Service	Ringhals
Consat Engineering	Sigma Systems
Drivhuset	Spincord

Eftersom vi antagit en motion om att ingenting skall bli som tidigare, så vad gör vi nu? Pga den sena tidpunkten erhöles inget svar”.

Få ord väcker så starka känslor som *sektionsmötesprotokoll* – en del människor fylls av vanda, andra av välbehag - men alla berörs. Citat som ”alla var glada för att intresset inte varit för stort, så att mötet kunde avslutas innan midnatt”, ”Åsikter framfördes även mot Ulfs [ordförandens] staccotoliktande klubbföring” och ”Maja-Stina framhöll att det var en seriös motion, vilket bara ökade förvirringen” är typiska exempel på hur spännande och kontroversiell sektionens kulturskatt av sektionsmötesprotokoll är. För att bygga på er allmänbildning ytterligare följer här också en motion från sektionsmötet den 24 september 1973 och diskussionen som följde:

Motioner

Med tanke på F-teknologers intresse för och kunnsighet inom diverse tävlingsartade kraftutövningar (exempelvis solstafett, nollrodd, tjejfotboll och tandemstafett) och med tanke på samhällets, arrangörers och medtävlarens kyliga intresse och ovilja att premiera teknologernas bedrifter, tycker jag att F-teknologsektionen skall införskaffa ett vandringspris.

(...)

Vandringspriset bör i min mening bära inskriptionen: ”Teknologföreningens för Teknisk Fysik vid Chalmers Tekniska Högskola Vandringspris, att utdelas till Teknologföreningens för Teknisk Fysik vid Chalmers Tekniska Högskola representant/representanter. Erövrav av”...

Diskuterades den av Roland inlämnade motionen om ett vandringspris. Maja föreslog att den i motionen omnämnda ”...” skall väljas av sektionsmötet. Maja föreslog även ett lapptäcke, där varje sektionsmedlem bidrager med en lapp. Daniel föreslog ett litermått av stål, och Erik påpekar att det inte heter lappar, det heter samer. Maja föreslår nu ett pussel på 2000 bitar att läggas omedelbart efter mottagandet. Jan Ahlander föreslår bysten i Palmstedssalen, att överlämnas till sektionmötet för att ha slagit alla tidigare rekord i tjetighet. Roland yrkar bordläggning i frågan, vilket avslås med siffrorna 10-12.

Torbjörn lyckas nu ytterligare komplicera situationen genom att yrka att alla talare skall ange den dialekt på vilken de tänker tala, och föreslår sedan en flaska brännvin, 37:a, vilken skall förbli oöppnad, och att en kommitté bestående av Torbjörn Herngren tillsätts, för att utforska möjligheterna att gravera i flaskan. Erforderligt antal experiment skulle härvid bekostas av t-sektionen. I detta läge tar Johan tillbaka allt han sagt och påstår motsatsen. Vid votering i dialektfrågan fick Torbjörns yrkande 17 röster, mot 6 röster emot. Beslöts att samtliga talare vid detta sektionsmöte skulle tillkännage sin dialekt. Johan yrkar nu att alla dialektförklaringar skulle föras till protokollet, vilket också beslöts efter en votering med 16 röster för och 5 emot. Sekreteraren reserverar sig mot detta, men är ändå tvungen att till eftervärlden bevara, att i diskussionen som följde yttrade sig Roland på småländska,

Rikard på rikssvenska, Maja-Stina på Marbodialekt, Daniel på Karlskoga-görnarkestäl, Jan Ahlander på Mölndalska, ett säreget läte. Jan yrkade att en kommitté skulle tillsättas i frågan. Johan tar nu åter tillbaka allt han sagt och påstår motsatsen, varvid allt i denna fråga är tillbaka till utgångspunkten. Johan yttrade sig givetvis på småländska, likaså Reine, medan Rikard övergick till rikardsdialekt. Vidare sade sig Anders och Britta tala lerumska, Ola sörmländska och Jan Hylarstedt yrkade på göteborgska att samtliga beslut skulle ogiltigförklaras, vilket givetvis inte skedde. Krister på labbåsiska tyckte att Johan skulle bestämma sig. Jan Ahlander övergick till östgötiska, medan Torbjörn talade västgöteska. Streck i debatten yrkades, men avslogs med 14 resp. 3 för, och 10 resp. 26 emot. Ett aritmetiskt medelvärde gav alltså 8,5 för och 18 emot. Anna på östersundska m.m. yrkar på beslut i förslag om den vandrande vålnaden. Maja föreslår Hennes utvecklingsbild på Inge Hammarström. Agneta börjar tala apparatiska, varpå inredningskommittén åter fick uppvisa sina dramatiska talanger. Jörgen föreslår på svealändska en pokal. Anders är nu på grund av SJ:s oförstående inställning till sektionsmötens natur tvungen att överlämna klubban, som Johan övertar. Torbjörn yrkar att debatten blir realistisk. En votering där de olika förslagen ställs mot varandra ger: Buckla 17; lapptäcke 9 resp. 8; pussel 11 resp. 9; byst 10; Dragos 9; litermått 14; 37:a renat + kommitté 9; realistisk grund 12; komplicerat 9.

Härefter yttrade sig Lars Josefsson på dalmål, Lars Bråthe på karlskogiska, varefter Johan på småländska kom fram till att vi nog får ha en ny propositionsordning.

1. Ärendet komplicerat eller ej.
2. Realistisk grund.

Då Ulf Holmgren lämnat mötet valdes Torbjörn till ny räknekarl och justeringsman.

Ärendet befanns vara komplicerat med rösterna 734 resp. 132 för och 1,8 resp. 10⁻² emot. Mötet beslutade sig vara 15 man.

Mötet föreslogs ajournera sig till kl. 12 i fiket följande dag. Beslöts ärendet inte ha realistisk grund.

En ny votering om de olika förslagen fick följande resultat: Buckla 9 resp. 6; pussel 3,4 resp. 3; lapptäcke 5, byst 0,6 resp. 2, Dragos 3, litermått 7 resp. 13, brännvin + kommitté 17 resp. 0,1.

Ur detta utsorterades de tre förslag som fått mest röster och vid ny votering fick buckla 7; lapptäcke 5 resp. 4; litermått 4.

Beslöts införskaffa en buckla.

Övriga frågor

Torbjörn lägger in sitt veto.

Avslutande

Mötet avslutades kl. 23.58, och efter det att frågan om det var tråkigt besvarats med kanske, visade det sig att denna tidpunkt var synnerligen lämplig, då problemet om huruvida sektionsmötet kan betraktas som en kåraktivitet ej uppstod, och alla kåraktiviteter ställs in den 25 sept. p.g.a. konung Gustav den sjätte Adolfs begravning. ■

Ett nytt kårhus

Amanda stiger av 6:ans spårvagn vid Chalmers hållplats och ser sig omkring i det skarpa vårljuset. Ett vårljus som förstärks genom att det speglas i det jättelika fönster som utgör Chalmers fasad mot Aschebergsgatan. Kanske skulle hon ändå ha tagit på sig solglasögonen nu när ändå våren verkar vara här för att stanna. Hon styr sina steg mot entrén och börjar fundera på hur hon bäst kan fylla denna fredag med trevliga aktiviteter.

Så här i slutet på läsvecka ett råkar hon ha en schemafri dag och det finns inget överhängande behov av att plugga just nu. I denna behagliga brist på stressmoment känner hon helt enkelt för att bara ge sig ut på upptäcktsfärd. Kanske skulle man snurra runt lite i kårhuset. Hon har varit där förr men hon är säker på att det fortfarande finns saker att upptäcka. Där händer det ju alltid något.

Då hon stiger in i foajén till huset genom de stora svängdörrarna möts hon av en bemannad reception. Hon känner personen som står bakom disken. Det är en kursare som brukar jobba extra där. Lite lojt släntrar hon över till kompisen för att utbyta rutinmässiga hälsningsfraser. Ganska snart kommer Amanda in på frågor om vad som händer i huset just nu. – Tja det är ju en hel del som vanligt. De visar nån film i hörsalen här ovanför just nu. Den slutar snart. De flesta går väl vidare till puben och kaféet sen. På samma våning är det en utställning av HDK:arnas examensarbeten. Skitsnygga grejer. Du kan ju gå bort och kolla på infotavlan annars. Där står det mesta om vad som händer.

Amanda gör just så. När hon står där vid plasmaskärmen som visar en enklare karta över området bestämmer hon sig för att kolla lite mer än bara i aktivitetskalendern. Hon pekar på en ikon på skärmen och får upp en beskrivning av kårhuset. Efter att ha läst en hel del om husets historia och funktion pekar hon sig fram till aktivitetskalendern istället. Verkar vara en hel del idag. Hon noterar att det är Glam-party på gasquen ikväll och att puben kör en stand-up komiker show. Det verkar bli en lång dag idag, tänker hon glatt och rör sig inåt huset.

Hon går upp till den övre foajén för att se om filmen slutat ännu. Det har den inte. Hon hade tänkt kolla om nån av kompisarna fanns med i publiken. Strax intill står en massa studenter och diskuterar HDK-utställningen. Hon rör sig igenom labyrinten av utställningsobjekt och förundras över hur duktiga designleverna är på att kombinera funktion med estetik.

Eftersom det är en stund kvar till filmen slutar så går Amanda iväg in till den andra delen av kårhuset som väntar mot teknologgården. När hon går mot lilla salen hör hon tonerna av någons idoga ansträngningar att bemästra flygeln. Det låter vackert och hon stannar upp ett slag för att lyssna i smyg.

Nästa anhalt blir gymnasalen. Där körs just nu ett aerobics-pass med instruktör från fysiken. Hon brukar själv vara med på ett pass i veckan när inte studierna tar överhanden. Flera av hennes vänner står där och skuttar hurtigt och hon tänker att hon måste gå förbi kaféet sedan.

Efter ett pass brukar nämligen alla gå dit för att varva ner med frukt och hälsodrinkar. Den samvetslöse unnar sig kanske istället en av dom där smaskiga äppelpajerna. Har man inte bråttom efter träningen kan man ju ta ett dopp i poolen för att sedan basta en stund.

Hon går ner mot kaféet istället för att invänta kompisarna som tränar i gymnasalen. Då hon passerar puben ser hon Stefan som sitter där ensam mitt bland allt folk, mumsandes på en jättehamburgare. Hon sätter sig hos honom och de börjar diskutera planerna för helgens kvällsaktiviteter. – Visste du att det är GU-studenter som fixar Glam-partyt? säger Stefan. Det kommer en massa folk från juristprogrammet och samhällsvetarna. Det bli säkert tok-bra. Vi har varit och fyndat 80-tals prylar så vi kommer se riktigt vräkiga ut. Skitskoj.

Plötsligt anländer de utpumpade hurtisarna som tränat men Amandas kompisar har tydligen valt att göra annat för de är inte med. Hon säger hej då till Stefan och knallar iväg mot den nedre våningen där alla föreningar och kommittéer bor. Sedan ett tag tillbaka har hon haft för avsikt att snacka med dramagruppen. Hon såg en rolig pjäs de körde i höstas och hon tänkte fråga vad de skall göra härnäst.

När hon kommer ner är det fullt av liv på föreningstorget. Alla springer runt som galna. Tydligen har någon tagit fjärrkontrollen till TVn vilket förargat de övriga tittarna. När förövaren fångats kittlas han tills han återlämnat denna maktsymbol och ordningen är därefter återställd. Amanda går förbi gänget i loungesofforna, byter några ord med dom hon känner och tittar sedan in i dramagruppens rum. Där sitter fyra personer och testat de senaste teaterkostymerna. – Hej! Jag tänkte bara fråga när ni skall ha nästa uppsättning och vad den kommer att handla om. – Det vet vi inte ännu. Sånt där brukar växa fram lite i sista sekund. Just nu spånar vi bara fritt. Har du någon idé? – Nä jag vet inte. Kanske nåt ur en film bara? – Ja! Vilken bra idé. Vill du vara med? Tja, varför inte? tänker Amanda. Det är klart att jag skall vara med.

Som du förstår är hela detta lite rosaskimrande scenario uppdyktat, men det mesta ingår faktiskt i de tankar som arbetas efter för igångkörningen av huset. Har du några idéer? Saknar du något? Vill du vara med? Kontakta i så fall gärna kårstyrelsen, förslagsvis genom UU, Georg Lindberg-Bösche. Om inte annat bör du se till att bli en av dom som i sommar och höst tar huset i besittning och ger det liv. Det är ju faktiskt ditt hus.

Ha dé gött, hälsar...

Kårordförande, Peter Keresztes och

Utbildningsutskottets ordförande, Georg Lindberg-Bösche.

Det var en gång för länge sedan en söt liten pojke, som alla F:are höll mycket av, men ingen älskade honom som dumklubben, som inte kände några gränser för hur väl de ville honom. En dag gav de honom en liten väst, som klädde honom så bra, att han alltid gick med den, och därför blev han kallad Dumvästen. En dag sade hans phadder till honom: "Se här, lilla Dumväst, här har du ett paket nudlar och en flaska sprit; kan du ge det till dumklubben, som är bakfulla och svaga, så kommer det nog att stärka dem. Du må helst gå med detsamma, innan det blir alltför varmt, men håll dig nu till korridorerna och akta dig så att du inte ramlar och krossar flaskan. Och se till att du säger goddag direkt när du kommer in i Focus utan att först stå och se dig om".

"Jag ska nog klara det här", sa Dumvästen och gav sin phadder handen på det. Dumklubben bodde på handikapptoaletten, fem minuters promenad från dd. När Dumvästen kom in i Focus, mötte han Gårdvar i CCC, men han var alls inte rädd, för han anade inte vem det var.

"Goddag, Dumväst", sade Gårdvar.

"Goddag", svarade han.

"Vart är du på väg så här tidigt?"

"Jag ska till dumklubben".

"Vad är det, du har under din väst?"

"Det är nudlar och sprit. Vi har kokat pasta igår, och nu måste vi se till så att dumklubben också får något med".

"Var bor din dumklubb, lille Dumväst?"

"Åh, det är väl några steg härifrån. Deras toalett ligger bredvid städskrubben, vet du nog".

"Den här grabben är nog skön att säga i", tänkte Gårdvar för sig själv, "han är nog segare än resten av dumklubben. Nu får jag bära mig riktigt lömskt åt, så får jag dem allihop". Han följde Dumvästen några steg på vägen, och sedan sade han till honom: "Se så många trevliga kapsyler, Dumväst, du ser dig visst inte för. Du hör inte ens hur trevligt det låter från flipperspelen. Du skyndar ju dig, som om du hade bråttom till en föreläsning, och dock är det så trevligt här i Focus".

Dumvästen såg sig om. Lysrören spred ett så vackert sken ner över alla de färggranna kapsylerna, och han tänkte: "Dumklubben blir säkert glad över en mugg kapsyler. Det är så tidigt, så jag kan gott samla ihop några". Han gick in bakom bardisken i Focus och började plocka några, men knappt hade han plockat en, förrän han fick syn på några ännu fräschare längre bort, och på så sätt förrerade han sig djupare in i Focus. Gårdvar gick emellertid raka vägen till dumklubbens rum och knackade på: "Vem är det"? frågade de. "Det är jag, lille Dumvästen, med nudlar och sprit till er", svarade Gårdvar. "Tryck ner handtaget", viskade dumklubben, "vi är så utmattade, så vi kan inte stå upp".

Gårdvar tryckte ner dörrhandtaget, och dörren gick upp, och utan att säga ett ord sågade han sönder dumklubben och spolade ner dem i toaletten. Så tog han på sig dummaste dumklubbsmedlemmens kläder, satte sig på handikapptoan och drog en filt över sig. Dumvästen hade emellertid funnit så många kapsyler han bara kunde, och kom långt om länge till toaletten. Han kunde inte förstå, att dörren var upplåst, och då han kom in på toaletten blev han så underlig till mods, och det kunde han slätt inte begripa, för han höll så mycket av sin dumklubb. "Goddag", sade han, men det var ingen som svarade. Han gick fram till toastolen och drog filten åt sidan, och där satt dummaste dumklubbsmedlemmen med kepsen dragen långt ner över pannan och såg så underlig ut.

"Vilka hysteriska hörselskydd du har, dummer", sade Dumvästen.

"Det är, för att jag ska höra bättre, vad du säger".

"Och vilka djuriska ögon du har, dummer".

"Det är, för att jag ska se dig bättre".

"Men vilka grovbalkade händer du har, dummer".

"Så jag ska känna bättre på dig".

"Men dummer, vilken monstros våldsam motorsåg du har".

"Det är, för att jag bättre ska kunna säga i dig", sade Gårdvar, och i samma ögonblick hoppade han från toasitsen och sågade sönder den stackars lille Dumvästen.

Då Gårdvar hade fått sitt lystmäte satte han sig ner igen och snarkade, så toaletten vibrerade. Växteristen gick emellertid förbi och tänkte: "Det var värst vad dumklubben snarkar. Det är bäst att jag går in och ser om det är något i vägen". Han gick in på toaletten och fann Gårdvar sittande på toastolen. "Nu har jag dig äntligen, din gamle syndare", sade han, "jag har länge undrat vem som andas på växterna så att de slokar, och nu har jag funnit dig". Han skulle just till att spola ner Gårdvar tillsammans med en flaska frätande ogräsmedel, då han kom på tanken, att Gårdvar kanske sågat sönder dumklubben och spolat ner dem i toaletten, men att de kanske fortfarande levde. Därför tog han sin trädgårdsspade och bände loss toastolen från avloppssystemet. Då han rotat runt lite i rören, såg han den karakteristiska västen, och strax hoppade Dumvästen upp och skrek: "Nej, vad rädd jag är. Det är så mörkt i kloakerna". Resten av dumklubben hoppade också fram, men de var mer utmattade och nästan från vettet. Dumvästen hämtade käckt en stor sten och tryckte in den i Gårdvars buk, och då han flydde och vilt rusade iväg, föll han död ner med detsamma. Alla andra var mycket glada. Växteristen tog motorsågen från Gårdvar och tog den med sig hem. Dumklubben åt nudlar och drack sprit och blev sig själva igen, och lille Dumvästen lovade sig själv, att han aldrig mer skulle avvika från korridoren, när hans phadder förbjudit honom det. ■

Folkets representanter i vår riksdag drar nytta av alldeles utmärkta löneförmåner utan att egentligen behöva göra någonting alls. Lyckas man bara komma in kan man själv njuta av dessa demokratins frukter.

I dagens karga samhälle kan det vara svårt för studenter att få ekonomin att gå ihop. För att hjälpa sina läsare kan Finform nu presentera ett fantastiskt sätt att dryga ut studiemedlet samtidigt som man får se Sverige, träffa många nya intressanta människor och få mängder med livserfarenhet. Tricket ligger helt enkelt i att bli riksdagsledamot!

Som riksdagsledamot har man rätt till en mängd förmåner, framför allt en fet lön på 40000 kr per månad, som utklassar det mesta i studiemedelsväg. Lyckas man dessutom bli ordförande eller vice ordförande för ett utskott kan man räkna med ett tillägg på 20% respektive 15%. Dessutom förser Riksdagsförvaltningen ledamöterna med ett årskort för resor med SJ, ett kort som dessutom kan användas för debitering av flyg- och taxiresor. En riksdagsledamot i IT-eran har naturligtvis tillgång till dator, både på tjänsterummet och i hemmet, och mobiltelefon. Ersättning för övernattningsbostad i huvudstaden är begränsad till högst 4200 kr per månad. Utöver dessa uppräknade förmåner tillkommer en hel del annat, bland annat eventuella utrikesresor och inkomstgaranti för riksdagsveteraner.

Det som många teknologer kommer tycka är bra med att vara riksdagsledamot är nog ändå det faktum att det inte finns några krav på närvaro eller andra prestationer. Tvärtom förväntas man vara ute i landet och ägna sig åt annat politiskt arbete. Så varför inte debattera med Sveriges framtid och umgås på en jämlik nivå med teknologer, kort sagt studera. När man får lite tid över är det ju bara att sticka iväg upp till Stockholm och rösta lite grand, eller varför inte plugga lite i plenisalen medan någon debatt pågår?

Riksdagen låter för bra för att vara sann och det finns självklart ett litet krx. Det finns bara 349 platser i riksdagen och för att få vara med måste man röstas in av svenska folket. För att bli inröstad krävs i realiteten att man stöds av ett parti. Finform har för sina läsares räkning varit i kontakt med samtliga riksdagspartier i ett försök att utröna vad som krävs för att få representera dem i riksdagen. De flesta partier svarade att man skulle börja med att gå med i partiet som aktiv medlem. Faktum är att alla partier som överhuvudtaget svarade svarade så. Från Kristdemokraterna kom ett utförligt svar som beskriver hela karriärstegen med uppdrag inom kommun och landsting innan man kan bli aktuell för riksdagen. Från Socialdemokraterna, Moderaterna och Folkpartiet kom inga svar alls.

Man måste alltså välja ett parti att gå med i. Den stora frågan blir då vilket. För att inte detta viktiga beslut ska influeras av bagateller som politisk ideologi har Finform sammanställt en tabell med några viktiga nyckeltal för varje parti, antalet riksdagsledamöter och medlemmar samt procentuell andel av medlemmarna som sitter i riksdagen. För att slippa slåss om platserna i plenisalen med partikollegorna bör man satsa på ett mindre parti.

Ett alternativ till att gå med i ett redan etablerat riksdagsparti skulle kunna vara att skapa sitt alldeles egna parti. Då har man chansen att själv bestämma vilka frågor man ska engagera sig i och profilera sig med. Problemet blir att få ihop mer än fyra procent av rösterna i valet så att man får plats i riksdagen, som partiledare är man mer eller mindre garanterad den. Nästa val är dock redan nästa år så det kan vara svårt att etablera sitt nya parti på så kort tid.

Det är inte helt lätt att bli riksdagsman och frågan är om det är rimligt att hoppas på att komma in i och med valet hösten nästa år. Helt klart är dock att den som lägger ner lite energi och lyckas ta en plats i plenisalen kommer att få lön för mödan. ■

Parti	S	M	V	Kd	C	Fp	Mp
Riksdagsledamöter	131	82	43	42	18	17	16
Medlemmar	177000	88000	11000	24000	99000	23000	8000
%	0,074	0,093	0,39	0,18	0,18	0,074	0,20

USA - drömmarnas land eller en vanlig arbetsplats?

text	Carl Leskinen
bild	Carl Leskinen

Tänk er tillbaka lite i tiden, till början av november 1999. Jag själv och min gode vän Elektro-Oskar bestämde oss för att Göteborg / Chalmers inte höll längre. Vi hade fått nog.

Tänk er tillbaka lite i tiden, till början av november 1999. Jag själv och min gode vän Elektro-Oskar bestämde oss för att Göteborg / Chalmers inte höll längre. Vi hade fått nog. Iden att åka till USA och jobba hade utarbetats genom mycket snack och lite hockey men nu började vi äntligen sätta planer till världen. Vi diktade ihop ett mycket välformulerat och korrekt e-mail som i väldigt förkortad form bestod av "Hej. Vi är 2 halv-färdiga ingenjörer som för att avsluta vår utbildning måste ha minst 17 veckors praktik. Är er företag intresserade av oss i 6-12 månader?" Totalt tog vi fram e-mail adresser till runt 160 företag, mestadels i Silicon Valley men även runt om hela USA. Utav dessa 160 företag brydde sig 159 inte om att svara alls. 1 mindre företag skrev ett brev tillbaka där dom förklarade att dom tyvärr inte hade plats för s.k interns men önskade oss lycka till i vårt fortsatta letande.

Tiden gick och det blev nyårsafton. Planerna att dra till USA hade delvis lagts ner. CETAC var ett alternativ som vi tittade på, men genom dom skulle vi inte komma till USA förrän om 1,5 år vilket var alldeles för lång tid (man är med i CETAC i ett år innan man åker). Efter en flaska billigt danskt rödvin och mycket trevligt sällskap så blev det i alla fall till slut väldigt nära tolvslaget och jag fick i mitt rus en plötslig inlevelse att för första gången i mitt liv göra ett seriöst nyårslofte. Trots de väldigt kassa förutsättningarna lovade jag där dyrt och heligt att jag innan år 2000 var slut skulle åka till USA. Om det så krävdes fick det bli turistvisum på 3 månader och spola ner passet i toaletten. Samtliga närvarande skrattade åt mig och utbrast uttryck i stil med "Yeah, suuuure" och "Du vågar aaaallldrig"

Nyårsdagen kom som vanligt vilken följdes av runt 3 månaders helt vanligt Göteborgs-slask och grått leverne. Tills en dag... I mailboxen damp det ner ett email från någon jag inte direkt kände, men visste vem det var. Vi sjöng båda i olika delköror av Chalmers sångkör och mailet var riktat till alla 160 medlemmar (Många av dom färdiga ingenjörer som stannar kvar i kören) "Kom och jobba i Silicon Valley. Ifall du

är färdig ingenjör så skall du komma hit så tjänar du si och så mkt, får så och si många aktier och företaget pröjsar resan”.

Utan att tänka speciellt många minuter svarade jag på detta brev med liknande termer som ovan, att jag gjort halva min utbildning, är väldigt sugen på att komma bort från Göteborg ett år eller så och undrade om dom möjligen var intresserade av en 'intern'. Medveten om att detta var en fruktansvärd lågoddsare hade jag inga krav och hade väntat mig ett negativt svar, men icke. Svaret jag fick var att dom mycket möjligt var intresserade av mig där och att jag skulle prata med min ev. framtida chef. Efter ett antal mailutbyten och ett telefonsamtal där jag blev erbjuden jobbet startade vi visumprocessen.

Återigen höll allt att gå åt pipan. Organisationen som företagets advokater hade rekommenderat, ASF, hade ett krav på att man var tvungen att vara 21 för att gå genom dom. Vilket jag inte var (eller är än...) Efter att fått det på svart och vitt att det var ett totalt krav utan några som helst undantag såg det inte ljus ut trots att det var juni och solen sken. Några veckor av tystnad följde innan min chef en dag meddelade att dom hittat en brittisk organisation där man bara behövde vara 19 år för att söka visumet genom dom. Vi lyckades på något sätt motivera att mitt jobb där borta passade in i kategorin "marketing/business" och i slutet på juli kunde vi på allvar börja skicka papper mellan varandra.

Efter att ha ordbajsat ner flera A4-sidor med motiveringar till varför jag ville göra detta och hur det skulle hjälpa mig i framtiden och allt sånt, samt fått en rekommendation av min arbetsgivare på truckjobbet på landvetter som beskrev min "Warmth, Tolerance, Leadership, Humor..." och andra fruktansvärt viktiga egenskaper fick vi till slut under ganska ordentlig tidspress in alla papper (vi låg ju 2-3 månader efter vårt ursprungliga schema).

Nu är vi vid tidpunkten då nollningen börjar. Jag har fortfarande inte en aning om jag kommer kunna åka iväg till USA, fast jag hade till ungefär 100% bestämt mig att i vilket fall som helst ta sabbatsår från F. Planerat avresedatum var 15:e september... På förmiddagen den 13:e september fick jag efter mild telefonterrorisering beskedet att mitt visum ÄNTLIGEN hade blivit utfärdat uppe i Stockholm och 06.00 fredag morgon, 15:e september satt jag verkligen på planet till Amsterdam. Känslan man känner en sådan stund är lite svår att beskriva i ord, men det var stort. Mycket stort.

Efter en soff-tupplur på Amsterdams gigantiska flygplats, en 12 timmars flygtur och vridning av klockan 9 timmar bakåt landade man till slut på San Francisco International. Äntligen fick jag efter nära 6 månaders mailutbyte träffa Hannes, den sett till att jag fick möjligheten att komma hit. En grillfest anordnades för att slåss mot min jetlag vilket gjordes med bravur.

Nu det kanske är dags att berätta lite om var jag verkligen befinner mig. Är ni som jag har ni ingen som helst aning

om var någonting ligger i USA. Californien är ungefär lika stort som Sverige, ligger på USA:s västkust. Los Angeles är en 9-miljoners stad som ligger typ som Halmstad eller Göteborg ligger i Sverige (amatörgissningar). San Diego är också stort & känt och ligger en timme därifrån söderut. San Francisco med den kända "Bay area" ligger ca 7 timmars laglig bilkörning norrut vilket kanske blir Falun eller nåt i Sverige (Min geografi norr om Göteborg har sina brister). Runt bayen ligger det 2 kända universitet, Stanford och Berkeley. I södra spetsen av bayen ligger staden San Jose, även kallat "Heart of Silicon Valley". Jag bor i Berkeley, vilket är en stad med ungefär 100,000 innevånare (varav 30,000 studenter). Arbetet ligger i Fremont, en timmes bilkörning söderut. Staden San Francisco har "bara" runt 700,000 innevånare och kan stoltsera med världens dyraste hyror någonstans.

Företaget jag skulle börja jobba på heter net.com, Network Equipment Technologies. De har runt 500 anställda för tillfället och har varit i branschen i 15-16 år. En lustig detalj är att Telia, eller Televerket, köpt utrustning för hundratals miljoner skattepengar av vårt företag. Jag jobbar fortfarande med E1-kort som har Televerket-klisterlapp på baksidan. Väl på jobbet första veckan fick jag i princip välja mellan ett par heltidspositioner att jobba med och jag tyckte 'system test' lät kul. Jag har alltid haft lätt för att hitta fel i andra personers program eller arbete och dessa förmågor hade inte försvunnit...

Första månaden satt jag brevid min kollega, Bob, och tittade på och hjälpte till med hans test-arbete innan jag kände att jag kunde systemet tillräckligt för att "bryta mig loss" och göra separata tester själv.

Ser dom att en person, även om man är intern, kan klara av något och är villig att göra det så låter dom en prova. Dom ger en mer och mer och svårare och svårare arbetsuppgifter och ser vilken nivå man landar på. Något som man som F-are "lär sig" och som faktiskt är väldigt farligt är att hålla tyst. Vi har världsrekord i antal tysta människor i ett rum på våra föreläsningar. Kommer du hit och inte säger någonting så kommer du ingenstans. Vågar du ta för dig och visa att du kan göra saker så kan du komma väldigt långt.

Själv så hade jag en väldig tur att jag började jobba med något som passade mig utmärkt. Testningen har flutit på som en flotte på Nilen och buggar har hittats både här och där. Efter sju månader har jag lyckats stoppa två releases som fick tas tillbaka och varit ensam ansvarig för testerna av (i skrivande stund senaste versionen) produkten jag testar. Inom företaget är det två avdelningar som frågat om jag inte vill ha fast anställning och jag har även fått jobberbudanden av två andra företag, ett konsultföretag och ett företag som tillverkar testutrustning. Dock är jag dels bunden att komma tillbaka till Sverige när mitt visum går ut, dels kan jag inte få nytt visum som man kan stanna längre på (H1B) förrän jag har en degree. Dessutom har jag ingen lust att bli fast anställd än så jag tackar nej, men det är satans kul att riktiga företag vill

ha mig, just nu. En sketen F98 som inte ens har betyg 5 i IMAF...

Som system-test är det lite blandade känslor när man hittar en riktigt allvarlig bugg; dels är det en succe för mitt eget jobb, dels innebär det att mina vänner programmerarna får massor av mer jobb att göra. Största delen av tiden på jobbet sitter jag i labbet där jag har mina noder konfigurerade och lyssnar på musik medan jag tänker ut min nästa diaboliska attackvinkel på kortet/versionen/features jag testar. Hittills har vi gått igenom 3 stycken "major releases" av operativsystemet till Promina 800 Series, sedan är det även massor av mindre projekt på några dagar till några veckor mellan releaserna. När det är ett nytt större projekt som skall testas skriver vi System Test Plan vilket sedan följs av en mer detaljerad System Test Specification. Är det ett mindre projekt, så räcker det oftast med att man skriver ihop någon sida i Framemaker eller Word som dokumenterar resultatet.

Jag kanske skall nämna pengafrågan som är väldigt viktig för många av er så här i slutet. I Berkeley bor jag i en "studio": ett rum på runt 35 kvadrat med eget kök i ena hörnet som jag betalar hälsosamma 11000 SKR i månaden för. Trots detta har man gott om pengar som intern utan att någonsin behöva bry sig om vad saker kostar, och jag har nog minst lön på hela företaget. Ligger du i min löneklass skattar du ungefär 20%, men jag får 7.5% mindre skatt eftersom jag inte betalar social security tax och medicare. En fast anställd betalar runt 30%.

Är du färdig ingenjör har du ungefär dubbla min lön och har du flera års erfarenhet (senior engineer) så kan du räkna med nånstars runt gränsen till 7-siffrigt om året i svenska kronor. Sedan kan du som vanlig ingenjör bli promotad till principle engineer och sedan staff scientist. Alltså, man behöver inte bli avdelningschef och sedan manager för att tjäna pengar!

Pga de kassa ekonomiska omständigheterna som ni säkert känner av hemma i Sverige också har företaget satt "head-growth freeze" så inga nyanställningar förutom verkligt eftertraktade jobb kommer göras. Tiderna kommer utan tvekan andras snart igen, så tveka inte att skicka in en CV när ni är färdigutbildade. Jag trivs väldigt bra.

Nu har artikeln blivit alldeles för lång säkert så jag skall sluta nu. Calle Billger (den andre F98 som är här och jobbar) hälsar hjärtligt och bestämt.

Har ni frågor, kommentarer etc får ni gärna ta kontakt med mig. Annars syns vi nog snart!

Carl Leskinen
carl_leskinen@net.com
+1-510-574-2744

PS. Titta gärna på företagets hemsida for mer information om vad vi sysslar med, www.net.com.

Jag blir ofta förvånad över den naturlighet med vilken den äldre generationen här driver med mig. Och med Shakespear som den stora inspirationskällan öser engelsmännen också referenser över sina mer lyckade historiska och nutida företeelser. Det gäller att vara insatt för att förstå en vanlig dagstidning.

Vill du leva utomlands på låtsas? Åk då till Brighton. Se dock först till att ha kommit in på GUs engelska A där. På så sätt slipper du klasskamrater som inte pratar svenska. Dessutom är flera av lärarna svenskar (och låt dig inte luras av att en har bott i England i 25 år och försöker hålla överläppen stilla när han pratar, på typiskt engelskt överklassvis). Det finns också många möjligheter att bo ihop med svensktalande, till och med kanske några andra som studerar engelska för GU... så får du komma in i deras svenska kompisgäng. Här håller man ihop med sina landsfränder. Verkligheten, dvs att England byggdes för hundra år sedan, kan dock snabbt komma ifatt en, när innertaket börjar läcka 24 timmar om dygnet, när det visar sig varför ingen är så dum att inkludera vattenräkningen i hyran och när de två bottenlägenheterna i trappuppgången helt spontant blir en.

Jag gjorde nog misstaget att lyssna för mycket på andras euforiska beskrivningar av Brighton. Här finns säkert en jättebra klubbscen och tillhörande uteliv, om man hittar rätt, men annars känns det mest som en blek kopia av London, som för övrigt ligger alldeles för nära för att inte bidra till ett visst mindervärdeskomplex. Å andra sidan finns havet, och den turistiska prägel som där försöker skapa en bit medelhav med tveksam framgång. Och hur kul är det att bo i en stad gjord för turister? Efter att ha sett andra delar av världen med stor entusiasm är det lätt att bli desillusionerad i Brighton. Jag har sett två exempel för mycket som bevis (dom bor i samma lägenhet som jag).

Och England är olikt Sverige, eller snarare resten av Europa. I desperata försök att upprätthålla en del av glansen från landets storhetstid står allt annat stilla. Uppenbara brister och missanpassningar till nutiden drivs till ett kritiskt skede, vilket brittiska bönder och politiker representerar bra.

Som motpol till eländet verkar en mycket djupt rotad ironi ha växt fram. Den totalt ironiska attityd som kom stort i Sverige i mitten av 90-talet verkar ha funnits i England sedan länge, och jag blir ofta förvånad över den naturlighet med vilken den äldre generationen här driver med mig. Och med Shakespear som den stora inspirationskällan öser engelsmännen också referenser över sina mer lyckade historiska och nutida företeelser. Det gäller att vara insatt för att förstå en vanlig dagstidning. Vid en närmare eftertanke kan vänstertrafiken förefalla som en av dom mindre slående olikheterna gentemot omvärlden.

Efter att ha varit i Holland i fyra månader förra hösten, och upplevt mycket mer än coffeshops och red light districts, kan jag känna mig mycket mer som en främling i Brighton, trots att dom här pratar ännu bättre engelska än i Holland. För att få någon annan uppfattning måste man nog ta modet att spendera pengar på en resa inte bara till, utan förbi, metropolen London. Och bara halvvägs genom England upp finns Sheffield, som inbäddad av natur med nordeuropeisk prägel snarare än exotisk, ger ett mer avslappnat England. Det är vänliga människor, som inte är stressade av att behöva vara coola hela tiden. Saker och ting är ordnade för att leva där, inte turista; under tre dagars tid såg jag bara en uteliggare, medan min dagliga väg genom det rika och lågarbetslösa Brighton hyser ett tiotal. Jag tror att det hjälper att ligga en bra bit ifrån den hippa huvudstaden. Inte heller utgör svenskbefolkningen flera procent.

Det besöket gav mig tillbaka lite av illusionen om ett framtida England. Att det ändå är en illusion förstår jag när jag ställer mig vid Regent Square i Brighton och tittar mig omkring: husen runt den så kallade parken, som är en stackars gräsmatta med ful inramning och ett underliggande parkeringsgarage, anses enligt turistinformationen längs strandpromenaden tillhöra de finaste i stan, men bakom de inte ens snygga ljusstgulbeiga flagnande fasaderna döljer sig en levnadsstandard som jag är allt för bekant med och till priser som når svindlande höjder. Åt rakt motsatt håll sticker West Pier ut i havet, än så länge. För snart faller nog detta viktorska överdåd av prålighet på svaga pålar offer för en tidvattensvåg och man kommer tvingas att söka sig med blicken lite längre österut längs kusten. Där står Brighton Pier i ett hav av blinkande lampor, hysandes precis så mycket amerikansk influens och liv som England verkar önska sig.

Politik är ett ämne som inte alltför ofta diskuteras bland F-teknologerna. Det råder väl dock inget tvivel om att de flesta har mer eller mindre bestämda åsikter om vad som sker utanför F-husets skyddande väggar. Hur vet man då om den person man möter i korridoren är en åsiktsfrände eller om man i en politisk diskussion skulle hamna på helt motsatta sidor? Det enda rätta är naturligtvis att ta reda på sannolikhetsfunktionen för vilka sympatier F-aren har. Detta gjordes i början på året genom att en enkät fanns tillgänglig att fylla i för de personer som vistas i de välbesökta lokalerna Focus och dd. Huruvida de resultat som uppmättes skall anses förskräckliga, uppmuntrande eller rent av intetsägande lämnar vi åt läsaren att avgöra.

Hur som helst resulterade undersökningen i 78 ifyllda enkäter, vilket borde motsvara drygt 10 procent av sektionens medlemmar. Nio stycken av de svarande var kvinnor, 66 stycken var män medan tre avstod från att uppge kön. Frågorna som ställdes innefattade bland annat vilket riksdagsparti som ansågs bäst respektive sämst samt huruvida man sympatiserade med ett antal organisationers målsättningar.

Frågan om vilket parti som är bäst gav följande resultat uttryckt i procentenheter (Siffrorna inom parentes anger sympatierna vid SIFO:s mätning i februari 2001): s 13.9 (35.5), v 22.2 (12.4), mp 9.7 (5.3), c 1.4(4.2),fp 16.7(4.1),m 33.3(25.3),kd 2.8(11.5).

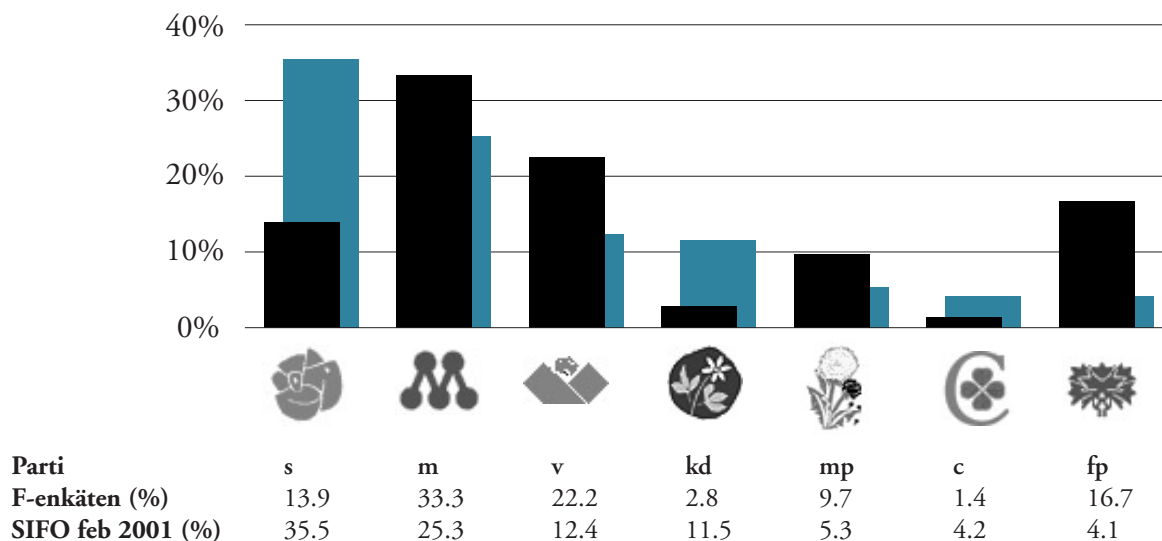
Som synes så är inte F-teknologen helt överens med resten av svenska folket om vilka som skall sitta i Rosenbad. Det mest utmärkande är socialdemokraternas extremt låga siffror. Med 13.9 procent placerar de sig bara som fjärde största parti. De andra partier som utmärker sig negativt är kristdemokraterna och centern, som båda har nästan obefintligt stöd. Här ställer dock det lilla antalet enkäter till problem och bidrar till en stor osäkerhet. För övriga partier är resultatet mer glädjande. Framförallt moderaterna, som är största parti med god marginal och folkpartiet som har fyra gånger så många sympatisörer som i övriga riket har anledning att jubla.

Nu ska man dock inte dra förhastade slutsatser av detta och tro att detta betyder att F-aren har extremt avvikande åsikter. Om jämförelsen görs med partisympatier bland unga människor i storstäder med hög utbildning är siffrorna inte särskilt överraskande. I en rapport från TEMO om väljarsympatier år 2000 kan man troligtvis finna en del av förklaringen till de avvikande siffrorna. Miljöpartiet och vänsterpartiet är utpräglade ungdomspartier medan centern och kristdemokraterna har betydligt sämre stöd i åldersgruppen 18-29 år. Bland högutbildade syns i samma undersökning att folkpartiet och moderaterna har stort stöd bland högutbildade medan socialdemokraterna är förlorare i denna grupp. Fast även om hänsyn till detta faktum tas har socialdemokraterna extremt lågt stöd medan folkpartiet är väldigt populära. Slutligen kan man konstatera att den sittande regeringen får underkänt. Socialdemokraterna med stödpartier får bara ihop 45.8 procent medan den borgerliga fyrklövern skrapar ihop 54.2 procent. Även med hänsyn tagen till det faktum att f-teknologerna vill förpassa c och kd ur riksdagen skulle en borgerlig majoritet bli resultatet.

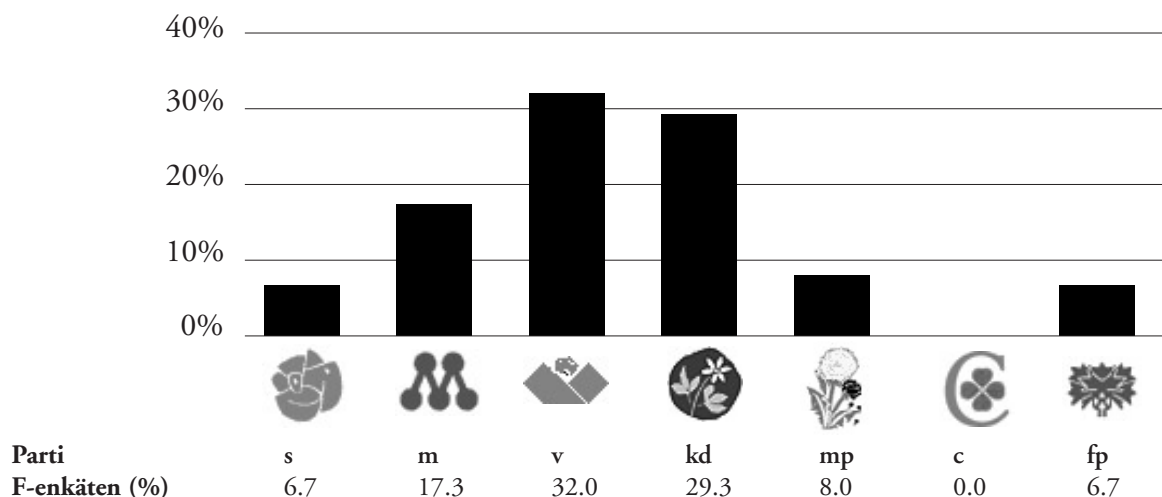
Det mindre smickrande epitetet sämsta parti lyckades vänsterpartiet lägga beslag på tätt följda av kristdemokraterna. Procentsiffrorna som följer: s 6.7, m 17.3 v 32.0, kd 29.3, c 0.0, fp 6.7, mp 8.0. Inte mycket att säga om, men man kan konstatera att centerpartiet rör upp väldigt lite känslor, varken positiva eller negativa hos f-aren.

Den populäraste organisationen/företeelsen som fanns med på enkäten var Amnesty, som nästan alla gillade och få tyckte illa om. Även Greenpeace åtnjöt ett stort gillande. Tämligen jämnt fördelade var åsikterna om Attac, Djurens rätt, flyktinggömmare, Fredrika Bremer-förbundet, Skattebetalarna och Svenska freds. Minst omtyckta var Ja till livet och Nationell ungdom. Säpo hade också en jämn fördelning med ett stort antal neutrala.

Riksdagspartier - Sympatier

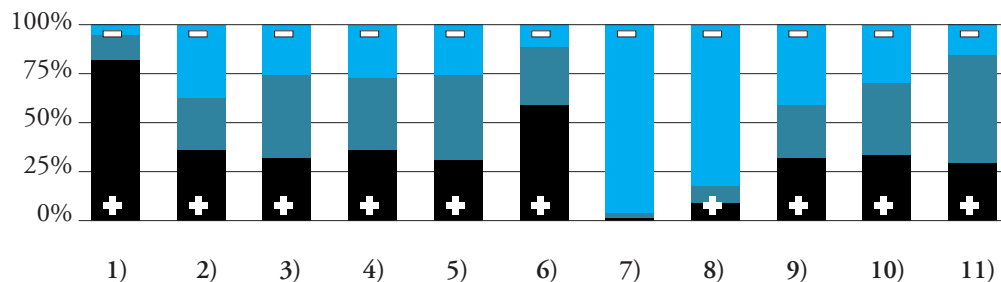

Riksdagspartier - Antipatier

Organisationer - Sympatier och antipatier

- Organisationer**
- 1) Amnesty Int.
 - 2) ATTAC
 - 3) Djurens Rätt
 - 4) Flyktinggömmare
 - 5) Fredrika Bremer fb.
 - 6) GreenPeace
 - 7) Ja till Livet
 - 8) Nationell Ungdom
 - 9) Skattebetalarna
 - 10) Svenska Freds
 - 11) SÄPO

Kursutvärderingar F1

Mekanik F, del A, 5p

Examinator & föreläsare:

Måns Henningsson

år	g	u	g i %
98/99	70	14	83
99/00	32	35	48
00/01	-	-	27

Antal enkätsvar: 60

Teknologernas helhetsbetyg: 3.4

Enkäten visade tydligt att kursen inte haft högsta prioritet under läsperioden. Drygt hälften svarade att de gett Mekaniken lägre prioritet än övriga kurser, och hälften hade gett den samma som de övriga kurserna. Endast tre hade gett den högre prioritet.

Föreläsningarna, som var välbesökta, hade en lagom nivå på svårighetsgrad och tempo tyckte de flesta. Vissa ansåg den dock vara något för hög. Föreläsningarna bestod ganska ofta av mycket text på tavlan, och de exempel som visades tyckte många var alldeles för lätta. Föreläsaren säger dock att han vill använda föreläsningarna till enklare genomgångar och låta svårighetsgraden vara högre på räkneövningarna, där det är lättare att få hjälp. Föreläsaren ansågs vara pedagogisk och duktig, men följde boken för mycket istället för att komplettera den.

Räkneövningarnas smågruppssystem prisades av de flesta. Övningsledarna och övningsuppgifterna upplevdes som bra, men ett återkommande förslag var att göra grupperna något större för att på så sätt skapa fler räknetillfällen. De flesta anser även här att tempot på räkneövningarna låg på en lagom nivå, utom några som tyckte det var för lågt. Större samverkan mellan övningsledare föreläsare och övningsledare-övningsledare efterfrågas.

Kursboken, som var den första engelskspråkiga vi stött på, hade för mycket text, tyckte en del. Många verkar inte ha använt den i någon större utsträckning.

Som förbättring på kursen har de förslag som enkäten givit ofta varit byte av kursbok, införande av ett bonuspoängsystem och att större tyngd läggs på större avsnitt.

Mattias Hedberg & Lars Johansson

Reell matematisk analys F, del B, 4p

Examinator & föreläsare:

Kjell Holmåker

år	g	u	g i %
98/99	63	22	74
99/00	64	35	65
00/01	81	23	77

Antal enkätsvar: 54

Teknologernas helhetsbetyg: 3,5

Detta var den högst prioriterade kursen i läsperioden och den har mestadels fått positiv kritik. Tempot på föreläsningarna var lagom, och föreläsaren är en bra pedagog, konstaterar teknologerna.

Att antalet föreläsningar i veckan blev två timmar färre medförde att de föreläsningarna som kvarstod blev ganska stressiga. I gengäld fick teknologerna mer tid till självstudier, vilket godtogs av hälften av enkätsvararna, medan den andra halvan tyckte att undervisningen blev lidande. De flesta var dock överens om att det hade behövts fler räkneövningar. Räkneövningarna var för övrigt välbesökta, och fördelningen mellan de tre övningsledarna var jämn.

Kursutvärderingar F2

Angående Mathematica- och Matlabövningarna är det bristen på handledare som låter sig höras igen. Påpekas görs även att Matlabövningen var mycket svårare än de i Mathematica.

Analys i flera variabler av Person-Böiers med tillhörande räknehäfte har fått bra kritik. Det kompletterande räkneövningshäftet, Flervariabelsövningar, ansågs vara svårt, vilket uppfattades positivt av majoriteten.

Birgitta Gyllspång & Per Ahlberg

Elektromagnetisk fältteori, 5p

Examinator & föreläsare:

Mikael Persson

år	g	u	g i %
98/99	68	6	92
99/00	39	17	89
00/01	73	34	68

Antal enkätsvar: 52

Teknologernas helhetsbetyg 43% (av 100%)
(Finform avstår från att försöka tolka detta betyg till något förstäligt)

Kursen fick en del klagomål på sin utformning då den var lite annorlunda uppbyggd. Konventionella räkneövningar saknade teknologerna, men det är osäkert om sådana kommer att införas nästa år. Kursen fick låg prioritet men det var ändå rätt många som blev godkända. Många teknologer tyckte det var bra med nya undervisningsmetoder och att det var bra distansmöjlighet. Kurslitteraturen ansågs bra.

Daniel Hallén & Konrad Zieba

Kunskap per krona

Semiconductor Physics and Devices	Donald Neamen	1.19 (+/-) 0.01 KPK*
Statistisk slutledning i ekonomi och teknik	Urban Hjorth	1.04 KPK
Nuclear and Particle Physics	W.S.C. Williams	0.86 KPK
Reglerteknik	Torkel Glad & Lennart Ljung	0.75 KPK
Scientific Computing	Michael Heath	0.71 KPK

* Eftersom boken var inplastad på Cremona var antalet sidor svårräknat

Kursutvärderingar F2

Optik, 4p

Examinator & föreläsare:

Bengt-Erik Mellander

år	g	u	g i %
98/99	52	16	76
99/00	42	16	72
00/01	73	27	73

Antal enkätsvar: 52

Teknologernas helhetsbetyg 79% (av 100%)

Optikkursen är en av de mest uppskattade kurserna så här långt (vt f2). Det beror antagligen på flera saker, men Bengt-Erik Mellander som föreläsare får ta åt sig en stor del av äran. Före-

läsningarna var mycket uppskattade och det var mycket hög närvaro.

Den mycket mastiga kurslitteraturen (Hecht, Optics) fick snarare användas som uppslagsverk så gamla tentor och föreläsningarna blev en bra kombination. Labbar och inlämningsuppgifter fungerade väldigt bra och var uppskattade av teknologerna. Om vi ska klaga på nåt så var en del räkneövningar inte helt bra och tentan uppfattades svårare än förväntat. Tentamensresultaten säger dock att ovanligt många blev godkända så vi får vara rätt nöjda ändå.

Daniel Hallén

Fourieranalys, 5p

Examinator & föreläsare:

Mohammad Asadzadeh

Tenterande: 116, varav U:49, 3:39, 4:21, 5:7

Andel godkända: 65 % (av 83 förstagångstenterande på F)

Antal enkätsvar: 44

Teknologernas helhetsbetyg: 3,2

Kursen Fourieranalys lästes delvis tillsammans med Kf. Den bestod av föreläsningar, räkneövningar och en laboration. Fourieranalys var en rolig men svår kurs. Föreläsningarna var stressiga när allt ansågs vara viktigt. Mer struktur och långsammare tempo på föreläsningarna skulle behövas.

Kurslitteraturen, "Fourier analysis and its applications" av Folland, fick medel i helhetsbetyg. Den tycktes vara en välstrukturerad bok som speglade kursen mycket väl, men den hade för få exempel och var en aning för dyr.

Det fanns en laboration som också ingick i kursen. Den var tidskrävande men gav förståelse för kursen. Den hastiga ändringen av inlämningsdatumet för laborationen var inte uppskattad. Många var dessutom osäkra på hur mycket man skulle skriva.

Två av räkneövningsledningarna var väldigt uppskattade. Det fanns blandade åsikter om räkneövningarna, vissa ville ha mer teori medan andra ville ha mindre. Bättre förklaringar av talen skulle inte skada.

Kursens hemsida var godkänd men ansågs dåligt uppdaterad och rörig (plus en viss ständigt grävande gif-animation som störde vissa F-teknologer).

Till nästa år planerar föreläsaren att dela ut mindre prioriterat material istället för att gå igenom det på tavlan, så att det inte blir så snabbt tempo. Hittills utdelat material ska också bli bättre.

Cecilia Peng & Erik P.G. Johansson

Kursutvärderingar F3

Fasta tillståndets fysik, 5p

Examinator & föreläsare:

Lars Walldén

år	g	u	g i %
98/99	45	1	98
99/00	50	12	81
00/01	65	34	66

Antal enkätsvar: 38 på huvudenkäten, 13 på tentaenkäten

Teknologernas helhetsbetyg: 3,5

Trots vissa klagomål om långsamt tempo var Lars Walldéns föreläsningar uppskattade (betyg 3.9). Tydliga, lugna presentationer med bra pedagogik bidrog till detta, liksom de rejäla sammanfattningarna i början av varje föreläsning. Eftersom mycket tid lades på de inledande delarna av kursen fick dock de sista avsnitten stressas igenom, och det var inte lika populärt.

Övningsledarna fick liksom förra året bra betyg - Johan Carlsson (3.6), Curt Nyberg (3.8) och Hans Starnberg (3.8). De utdelade lösningarna var uppskattade, och nästa år kommer det eventuellt att finnas lösningar även till hemtalen. Igor Zoric gjorde ett mycket omtyckt inlägg, där fysiken förklarades bättre men inte lika många uppgifter räknades. Eventuellt kommer upplägget av övningarna att variera mellan de olika grupperna nästa år.

Labben om Lauefotogram var omtyckt, med bra teorigenomgång och duktig handledare. Lågtemperaturlabben var väldigt uppskattad, någon tyckte till och med att det var den bästa labben hittills i utbildningen. Den hade dock dålig koppling till resten av kursen. Labben som förra året fick absolut bäst kritik, den om elektronmikroskopi, var inte lika omtyckt. Lars tror att det beror på att handledarna var nya för i år, och hoppas på förbättring.

Kursboken (Myers) var inte särskilt uppskattad (2.6). Orsaken var i första hand att den innehöll för mycket

material, och det i kombination med att den var rörig, pratig och inte så pedagogisk gjorde att det var svårt att sortera ut det väsentliga ur den. Därför användes boken inte så mycket. Däremot utnyttjade många föreläsning-anteckningarna. Några ville ha sammanfattningar av bokens kapitel. Instuderingsfrågorna, som ansågs vara svåra och omfattande, var till viss hjälp i inläsningen. Eventuellt byts boken ut till nästa år, men det finns inte så många böcker att välja mellan.

En röd tråd i kursen saknades. Enligt Lars är det för att det inte finns någon. Det avsnitt av kursen som ansågs svårast var inledningen, som handlade om gitter, reciproka rum med mera. Den delen läggs redan nu mycket tid på.

Tentan var svår. Omdömena om den varierade starkt. Några tyckte det var dåligt att delar som inte behandlats särskilt mycket under kursen kom med på tentan, medan andra tyckte tentan var bra utformad. Ungefär hälften av dem som svarat på enkäten vill ha en mer kontinuerlig examination. Därför kommer Lars antagligen att ha en dugga på första delen av kursen nästa år. Om ni som ska läsa kursen då tycker annorlunda, tala i så fall om det för Lars.

Maria Alsterberg & Nils Anders Danielsson

Bevingade ord

Det största problemet är ju att kidsen kommer in och börjar kasta kulor på varandra.

Torbjörn Lundh, föreläsare i Biofysik, berättar för F2 om nackdelarna med ett Kul/tur-rum på Universeum.

Jag kommer att skriva ihop föreläsninganteckningar till er... på engelska. Varför skriver jag dem på engelska? ... För att jag har ett engelskt tangentbord.

Torbjörn vet hur man slingrar sig ur knepiga situationer.

Är ni mätta och nöjda?

Samme Torbjörn, samma dag, efter att ha låtit F2 mäta varandra med linjal.

De är ju söta på utsidan, det är först när man kommer in i dem som det händer något.

Fredrik Einarsson, F1 om Turkisk Peppar

När det går så här långsamt är det ju svårt att få upp den. Martin (focumaterist) spelar flipper.

Och sen kanske man åker till Södertälje och kastar några handgranater...

Chefredaktör P

Är det inte så att julafton faktiskt infaller den 24:e i år?

Maria Jervant f00

Det är lite snobbism att hålla på med de där indexen, men jag gillar det.

Mikael Enelund, Hållf

Nu håller vi på med kapitalismens graviton, pengar.

Christer Borell, Optioner och Matematik

Det är en väldigt effektiv metod, den kan slå fel med hur mycket som helst.

Christer Borell

Att räkna rätt är stort, att räkna snabbt är större.

Christer Borell redovisar sin syn på datorberäkningar

Det kan ni skriva på tentan sen: ”Jag räknade snabbt.”

Christer Borell

Har man inget bröd får man tugga limpa!

Claes Breitholtz, föreläsare i Reglerteknik, motiverar det fina med tillståndåterkoppling.

Det är till och med fänigt ur Linköpings perspektiv.

Claes Breitholtz angående Reglerboken från Linköping.

Din egen sida

Finns det något som du saknat i Finform under året? Fyll då i det här nedan:

Namn.....
E-post.....

Förslaget lägger du i Finforms mapp i Focus. Bland de inkomna förslagen kommer vi att dra en vinnare som belönas med ett signerat exemplar av Finform.

Observera att eventuell vinstskatt betalas av vinnaren samt att redaktionsmedlemmar eller vänner till dem ej får delta i tävlingen.

ABSOLUT
Country of Sweden
VODKA

*This is pure vodka
distilled from grain grown
in the rich fields of southern Sweden.
It has been produced at the famous
old distilleries near Åhus
in accordance with more than
400 years of Swedish tradition.
Vodka has been sold under the name
Absolut since 1879.*

50% 1 LITER
PRODUCED AND BOTTLED IN SWEDEN
BY V&S VIN & SPRIT AB

ABSOLUT IMPOTENCE.

DRINK "PROVOKES THE DESIRE BUT TAKES AWAY THE PERFORMANCE" — WILLIAM SHAKESPEARE

YOU'RE RUNNING
BECAUSE YOU WANT THAT RAISE,
TO BE ALL YOU CAN BE.
BUT IT'S NOT EASY
WHEN YOU
WORK
SIXTY HOURS A WEEK
MAKING SNEAKERS IN AN
INDONESIAN FACTORY
AND YOUR FRIENDS
DISAPPEAR
WHEN THEY
ASK FOR A RAISE.
SO THINK
GLOBALLY BEFORE YOU DECIDE
IT'S SO COOL
TO WEAR

NIKE

THE TRUE COLORS
OF BENETTON.

REALITY
FOR MEN

Calvin Klien